29/10/2020

Ο Αρχιεπ. Κύπρου απαντά για τη μνημόνευση του Μητρ. Επιφανίου

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Δόθηκε στη δημοσιότητα από την Αρχιεπισκοπή Κύπρου η επιστολή του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, προς την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο αναφορικά με το ουκρανικό ζήτημα

Στην επιστολή εξηγεί τους λόγους για τους οποίος προχώρησε στην μνημόνευση του Μητροπολίτη Επιφάνιου.

“Καθώς γνωρίζετε καλώς, Παναγιώτατε, η στάσις ουδετερότητος, την οποία ως εκκλησία Κύπρου ετηρήσαμεν εξ αρχής, σκοπόν είχε αποκλειστικώς και μόνον το

εν γένει καλόν της Ορθοδοξίας και πόθος ημών ήτο η μεθ’ όλης της ψυχικής ημών δυνάμεως βοιήθεια προς το αεί δοκιμαζόμενον Σεπτόν Οικουμενικόν Πατριαρχείον” τονίζει ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου και συνεχίζει: “Εν τούτοις, ορών το ατελέσφορον των προσπαθειών μου, μετά πολύ προσευχή και περισυλλογή απεφάσισα, όπως κατά την πρώτην υπ’ εμού τελεσθησόμενη Θεία Λειτουργία μνημονεύσω του νέου Προκαθημένου της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, Μητροπολίτου κ. Επιφανίου, σύμφωνως και προς την Υμετέραν εκφρασθείσα επιθυμία.

Τονίζει μάλιστα, ότι η ληφθείσα απόφαση περί ουδετερότητας που ελήφθη από την Ιερά Σύνοδος ήταν αποτέλεσμα της προσωπικής του γνώμης, καθότι θεωρούσε ότι η Εκκλησία της Κύπρου αποτελεί άριστο παράδειγμα προς μίμηση υπό πασών των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών.

†Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περισπούδαστε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν γερασμιωτάτην Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος σκοποῦντες εἰς τὴν ἐνημέρωσιν Αὐτῆς περὶ τῶν θέσεων ἡμῶν ἐν τῷ οὐκρανικῷ ζητήματι.

Ἡ δημιουργηθεῖσα ἐπισφαλὴς κατάστασις ἀνὰ τὸ παγκόσμιον, ἕνεκα τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, καὶ ἡ δυσχερὴς πορεία τῆς ἡμετέρας ὑγιείας, λόγῳ τῆς δυσκολίας κινήσεως τοῦ ἑνὸς ποδός, καθὼς καὶ τῆς χημικῆς ἀγωγῆς τὴν ὁποίαν λαμβάνω, καθιστοῦν ἀδύνατον τὴν συνέχισιν τῆς ζητηθείσης ὑφ' Ὑμῶν ἀποστολῆς πρὸς κατ' ἰδίαν συνάντησιν μετὰ τῶν ὑπολοίπων Προκαθημένων, τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, σχετικῶς μὲ τὸ Οὐκρανικὸν ζήτημα, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπετέλει καὶ ἀποτελεῖ εἰσέτι καὶ ἡμετέραν ἐπιθυμίαν.

Καθὼς γνωρίζετε καλῶς, Παναγιώτατε, ἡ στάσις οὐδετερότητος, τὴν ὁποίαν ὡς Ἐκκλησία Κύπρου ἐτηρήσαμεν ἐξ ἀρχῆς, σκοπὸν εἶχεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὸ ἐν γένει καλὸν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ πόθος ἡμῶν ἦτο ἡ μεθ' ὅλης τῆς ψυχικῆς ἡμῶν δυνάμεως βοήθεια πρὸς τὸ ἀεὶ δοκιμαζόμενον Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Ἐν τούτοις, ὁρῶν τὸ ἀτελέσφορον τῶν προσπαθειῶν μου, μετὰ πολλὴν προσευχὴν καὶ περισυλλογὴν ἀπεφάσισα, ὅπως κατὰ τὴν πρώτην ὑπ' ἐμοῦ τελεσθησομένην Θείαν Λειτουργίαν μνημονεύσω τοῦ νέου Προκαθημένου τῆς Οὐκρανικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Μητροπολίτου κ. Ἐπιφανίου, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν.

Ἡ ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ οὐδετερότητος ἦτο ἀποτέλεσμα κυρίως τῆς ἡμετέρας προσωπικῆς γνώμης, καθότι ἐφρόνουν καὶ φρονῶ ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἀποτελεῖ ἄριστον παράδειγμα πρὸς μίμησιν ὑπὸ πασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Εἴμεθα ἀριθμητικῶς μὲν μία μικρὰ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ταυτοχρόνως δὲ ἀποτελοῦμεν μίαν ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἀνάγει τὴν ἵδρυσίν της εἰς τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ πρώτου αἰῶνος.

Παρὰ τὰς ἐπαναλαμβανομένας ὀχλήσεις ὑπὸ τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν Ἐκκλησίας, ἥτις διεξεδίκει τὸ προνόμιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς ἐπιβολῆς ἐν

Κύπρῳ, πέραν τῆς πολιτικῆς διοικητικῆς ἐπιρροῆς, οὐδέποτε αὕτη ἐχειροτόνησεν ἐν ἡμῖν Ἐπίσκοπον, πρεσβύτερον ἢ διάκονόν τινα. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου παρέμεινε πάντοτε αὐτοκέφαλος καὶ αὐτοδιοίκητος. Καὶ ἐὰν ἐπεκυρώσαμεν τὴν ἡμετέραν αὐτοκεφαλίαν ἐν τῇ Γ΄ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, τοῦτο ἐπράξαμεν, ἵνα ἀπαλλαγῶμεν τῶν ὀχλήσεων τῆς Ἀντιοχείας, καὶ οὐχὶ ἐπειδὴ παρέστη ἀνάγκη ἀναγνωρίσεως τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, Παναγιώτατε, τυγχάνει μία λίαν καλῶς ὠργανωμένη ἀπὸ πάσης ἐπόψεως Ἐκκλησία. Εὑρισκόμεθα συνεχῶς, ἱεραρχία καὶ λοιπὸς κλῆρος, ἐν συνεχεῖ ἐπικοινωνίᾳ καὶ ἐπαφῇ μετὰ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, τόσον διὰ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῶν ἱερῶν μυστηρίων ὅσον καὶ διὰ τῶν κατηχητικῶν συνάξεων, τῶν κατασκηνώσεων, ποικίλων κοινωνικῶν καὶ πνευματικῶν δραστηριοτήτων, διατηροῦντες, οὕτως, ἀρίστην συνεργασίαν καὶ προσέγγισιν μετὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς ποιμνίου, ἐπιτελοῦντες μίαν ἐσωτερικὴν ἱεραποστολὴν ὑψηλοτάτου ἐπιπέδου.

Εἰρήσθω, Παναγιώτατε, ὅτι ὅσος πληθυσμὸς ὀρθοδόξων Κυπρίων διαμένει μονίμως ἐν Κύπρῳ, περίπου 900.000, ἴσος ἀριθμὸς ἀποδήμων ὀρθοδόξων Κυπρίων διαμένει μονίμως καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἤτοι εἰς τὴν Εὐρώπην, Ἀμερικήν, Καναδᾶν, Αὐστραλίαν, Νότιον Ἀφρικήν. Καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ βεβαιότητος πολλῆς ὅτι τῇ ἀγαστῇ συνεργασίᾳ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρότι καὶ ἡμεῖς θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀποδήμους, εἴμεθα ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι ἐπὶ ταῖς, ἤδη, προσφερομέναις τοῖς ἀποδήμοις Κυπρίοις ὑπηρεσίαις ὑπὸ τῶν προαναφερθεισῶν Ἐκκλησιῶν. Οὐκ ὀλίγας φοράς, αἱ κατὰ τόπους αὗται Ἐκκλησίαι αἰτοῦνται παρ' ἡμῖν τὴν ἀποστολὴν κληρικῶν ἐκ Κύπρου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν εἰς τὰς καὶ ὑπὸ Κυπρίων κατοικουμένας ἐνορίας των.

Τοῦτο θὰ ἀνέφερον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Προκαθημένους τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅτι, ἀναλογικῶς, καμία ἄλλη Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀριθμεῖ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἀποδήμων, ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας αὐτῆς. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν φαεινότατον παράδειγμα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς καὶ πρὸς μίμησιν ὑπὸ τῶν ὑπολοίπων Ἐκκλησιῶν.

Ἐπειδή, Παναγιώτατε, ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἐξεπροσώπουν τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου εἰς τὰς Πανορθοδόξους διασκέψεις καὶ ἐξ αὐτοῦ γνωρίζω καλῶς τὰς ἀπόψεις ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀποδήμων, διαπιστώνω μετὰ λύπης μου ὅτι παρὰ τὰς λαμβανομένας κατὰ καιροὺς ἀποφάσεις,

αὗται οὐδέποτε ἐτηροῦντο. Παράδειγμα· αἱ ἀποφάσεις, ἃς ἐλάβομεν κατὰ τὴν Μεγάλην ἐν Κρήτῃ Σύνοδον! Εὐθύς, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας ἐχειροτόνησε καὶ διώρισε δύο μητροπολίτας, ἕνα εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἕτερον εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ἀντιβαίνουσα τὰς διατάξεις καὶ καταφρονοῦσα τὰ ὅσα ἀπεφασίσθησαν ἐν τῇ Μεγάλῃ Συνόδῳ.

Ὅθεν, αἱ ἀναφυόμεναι, κατὰ καιροὺς, παραφωνίαι διὰ δῆθεν ἐν Οὐκρανίᾳ ἐπέμβασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ διὰ τὴν παραχώρησιν Τόμου Αὐτοκεφαλίας, ἐρήμην τῶν ὑπολοίπων, θεωρῶ ὅτι οὐδόλως εὐσταθοῦν, καθότι οἱ θορυβοῦντες εἰσὶν, ἐν ταύτῳ, οἱ πρῶτοι παραβάται.

Ἐξαιρουμένων τῶν τεσσάρων Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, αἵτινες εἰσὶν ἀποστολικαὶ καὶ οὐκ ἐχρῶντο Τόμου διὰ τὴν αὐτοκεφαλίαν των, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ κατὰ τόπους Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, ἀνάγουν τὴν αὐτοκεφαλίαν των μετὰ τὸν 15ον αἰῶνα καὶ ὠφείλουν ταύτην εἰς Τόμον ἐκχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁριοθετοῦνται τὰ σύνορά των.

Ἑκάστη τοπικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὤφειλε καὶ ὀφείλει νὰ παραμένῃ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὸν ἐκδοθέντα, ἅμα τῇ ἀνακηρύξει αὐτῆς, Τόμον αὐτοκεφαλίας, καὶ οὐχὶ νὰ ἐπεμβαίνῃ χειροτονοῦσα ἐπισκόπους εἰς ἐπαρχίας ἄλλης τοπικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐὰν παρεμπιπτόντως διαμένουν ἐν αὐτῇ ἀπόδημοι τῆς πρώτης.

Ἐπισκεπτόμενος, προσωπικῶς, τὰς κατὰ τόπους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, θὰ ἐπεσήμαινον, Παναγιώτατε, εἰς τοὺς Προκαθημένους καὶ διὰ πειστικότητος θὰ ἐπέμενον ὅτι ἡ οἱαδήποτε αὐθαίρετος παρέμβασις τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ ὅρια ἄλλης τοπικῆς Ἐκκλησίας (ὅπως λ.χ. ἐν Γεωργίᾳ, Οὐκρανίᾳ, Πολωνίᾳ, Ρουμανίᾳ κ.ἀ) κανονικῶς ἀπαγορεύεται, τοσούτῳ μᾶλλον νὰ διαμαρτύρηται ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰσέρχεται εἰς τὰ ἐσωτερικὰ θέματα αὐτῆς!

Συνεπῶς, ἐὰν ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως ἡ καθόλου Ὀρθοδοξία εὑρίσκεται εἰς ὑψηλὰ πνευματικὰ ἐπίπεδα, ὀφείλομεν νὰ μένωμεν πιστοὶ καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὰ ὑποδειχθέντα ἐν τοῖς Τόμοις ὅρια ἡμῶν, καὶ νὰ ὑπηρετῶμεν μεθ' ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐμπιστευθὲν ἡμῖν ποίμνιον. Οὕτω, θὰ καταστῶμεν λίαν σεβαστοὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὁμολογιῶν, ἀποτελοῦντες πρὸς πάντας παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς ἡ ἰδική μου ἐπιθυμία καὶ θέσις. Καὶ ἐὰν ἐτήρησα στάσιν οὐδετερότητος περὶ τὸ Οὐκρανικόν, τοῦτο ἔπραξα ἐπιθυμῶν νὰ ἐμφυσήσω τὸ αὐτὸ φρόνημα εἰς ὅλους τοὺς Προκαθημένους καὶ ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ

†Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

ἀδελφοὺς καὶ ἵνα δυνηθῶ νὰ διαδραματίσω συμφιλιωτικὸν ρόλον χάριν τῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ αὖθις ὅτι ἡ σωματικὴ ἡμῶν ὑγίεια οὐ παρέχει ἡμῖν δυνατότητα πρὸς συνέχισιν τῆς προσπαθείας διὰ μίαν διὰ ζώσης ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ὑπολοίπων Προκαθημένων ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῶν.

Ἐάν, ὡστόσο, κατ' εὐχὴν παρουσιασθῇ βελτίωσις εἰς τὴν σωματικὴν ἡμῶν ὑγίειαν, θὰ εἴμεθα πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος πρὸς ἀνάληψιν οἱασδήποτε ἀποστολῆς.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τονίζομεν καὶ ὑπογραμίζομεν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου θὰ συνεχίσῃ ἕν τε τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι προσφέρουσα μετὰ συνεπείας τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς πρὸς τὴν Ὑμετέραν γερασμιωτάτην Παναγιότητα, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κατ' Αὐτὴν σεπτὸν ἡμῶν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εὐκλείᾳ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἀπονέμοντες δ' ἐπὶ τούτοις καὶ αὖθις τῇ Ὑμετέρᾳ Θεοτιμήτῳ Κορυφῇ τὸν ἐν Κυρίῳ ἀδελφικὸν ἡμῶν ἀσπασμόν,

διατελοῦμεν,

Τῆς Ὑμετέρας γερασμιωτάτης Παναγιότητος
ἀγαπητὸς καὶ ὁλοπρόθυμος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† ὁ Κύπρος Χρυσόστομος

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 2020